

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 16. De relapsu in peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius. Dixi : confitebor adversum me inju-
stitiam meam Domino ; & tu remisisti impi-
etatem peccati mei. *Psal. 31. v. 5.*
Malè proni in vulnera, pejus ad reme-
dia verecundi. *Bern.*

DIES XVI.

De Relapsu in peccatum.

I.

FRrequentes tui relapsus pœnitentiam
tuam suspectam reddunt. Confessio-
num tuarum valorem magni facis ; & si
cadis, ais : saltem per pœnitentiam à pec-
cato resurgo. Verùm de Confessionum
tuarum bonitate dubitatur ; quòd, etiam-
si resurgas, mox recidis. Utrum verò
meliori nititur fundamento, dubium hoc,
an imaginaria tua securitas ? Voluntas li-
cèt mutabilis sit, non illico ab uno ad al-
terum extremum transit, à summo pecca-
ti odio, quod in vera pœnitentia inveniri
debet, ad summum peccati amorem, qua-
lis in peccato lethifero, quod Creaturam
Deo præhabet, semper invenitur. Ani-
mus à magno odio tam subitò non desistit ;
nunquam feriò ab inimico abalienatur ;
cum quo tam citò & facilè redimus in gra-
tiam

tiam. Credendum non est, hominem Januarius, plenè fuisse sanatum, qui repentè in priorem morbum relabitur.

II. Frequentes tui relapsus pœnitentiam tuam suspectam reddunt, quia de voluntatis tuæ sinceritate dubitandi ansam præbent. ànne credibile est, voluntatem esse sinceram, efficacem, cùm ea nunquam ferè effectum suum habet, etsi is in potestate nostra sit. De voluntate humana idem, quod de Divina in hoc rerum concursu dici potest: velle nimirum, idem esse, ac facere: éstque ridiculum tunc dicere: Equidem volui; sed non feci: nam si voluisses, cùm res tota penes te fuerit, fecisses: quia verò non fecisti, argumento est, te non voluisse. An non penes te est, Divina adjuvante gratia, quæ tibi nunquam deest, in hoc peccatum non relabi? Id DEO centies promisisti: in tua erat potestate, promissis stare. Ad hoc toties habuisti gratiam, quoties eâ uti noluisti, quis credat, te bona fide cum eo egisse, & promissis ei factis sincerè stare voluisse, quibus nunquam steteristi?

III. Frequentes tui in peccatum relapsus pœnitentiam tuam suspectam reddunt, quia causam præbent dnbitandi, an gratiam.

Januarius.

tiam Sacramento propriam acceperis. Certissimus pœnitentiæ effectus, si ea vera, est, gratiam Sacramenti conferre. Hæc verò virtute pariter certissimâ heroicâ nos armat fortitudine contra aut peccati illicita, aut tentationes eò instigantes, cautos præterea reddit ad evitandas peccandi occasiones: ubi verò hoc peccato resistendi robur non adest, sed deploranda eidem consensuendi levitas, si loco præcautionis occasiones evitandi adest propensio eisdem se denuò exponendi; an non meritò judicamus, causam (veram videlicet pœnitentiam) deficere, ubi effectus deest ei necessario connexus? an non dicere meritò possumus, ignem non adesse, ubi calor non sentitur? an non meritò credimus, gratiam Sacramenti non adesse, ubi nulla cernitur morum emendatio?

Utere tribus hisce regulis ad judicandum de pœnitentiarum tuarum bonitate; & si hæ rationem tibi præbent hac de re dubitandi, statue necessarijs uti remedijs ad emendandos hosce defectus, quos in illis deprehendes.

Displicet enim ei infidelis, & stulta promissio. *Eccl. 5.*

Ridiculum est dicere: volui, & non feci, *Bern.*

DIES